09/12/2020

Λόγος εξόδιος για τον εκλιπόντα Μητροπολίτη Πηλουσίου Νήφωνα

/ Επικαιρότητα

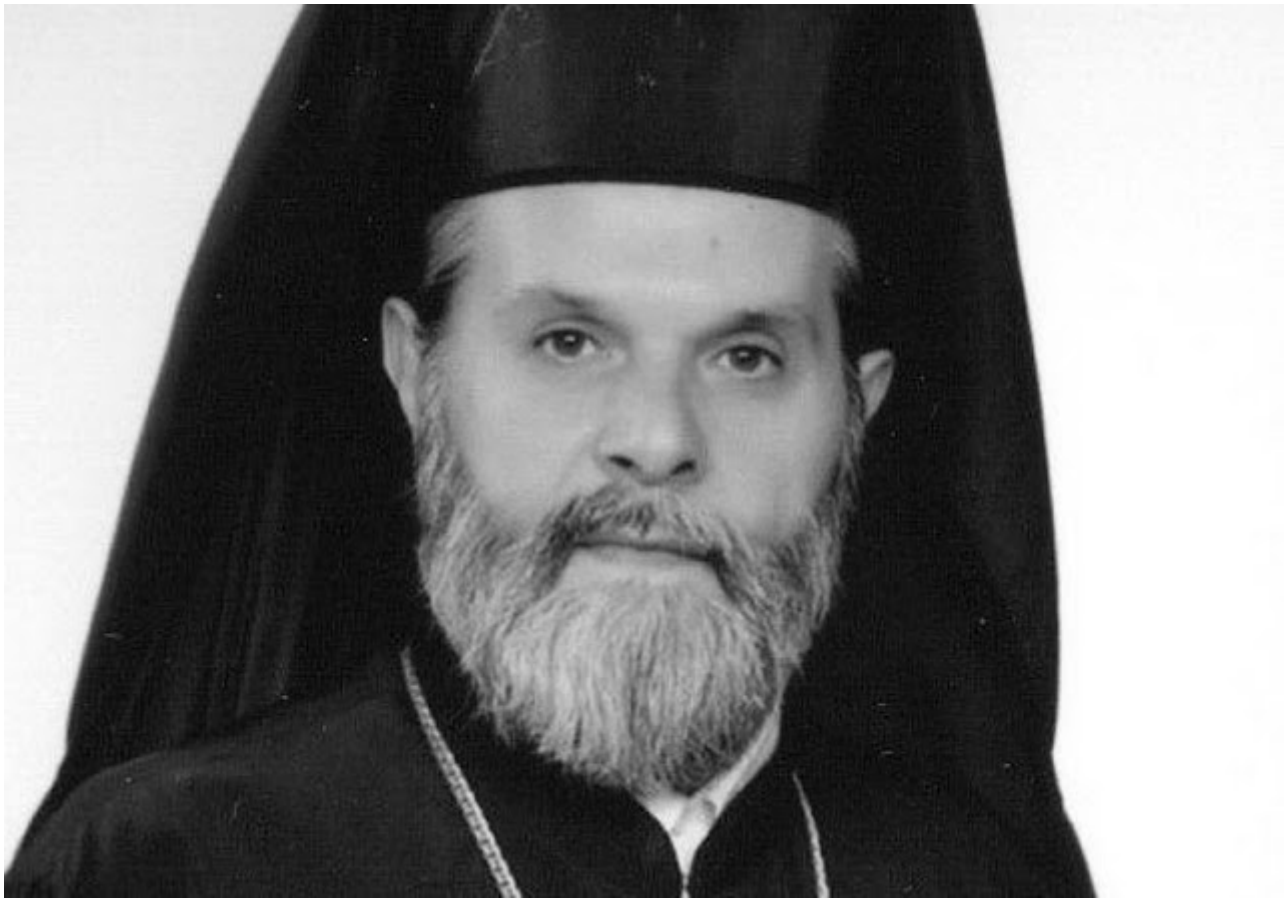

Από τον αδελφό του συνεπίσκοπο, Μητροπολίτη Πτολεμαϊδος κ. Εμμανουήλ:

«Ποτέ δεν το περίμενα ότι θα χάραζα αποχαιρετιστήριες γραμμές για ένα παιδικό φίλο κι αδελφό που πριν λίγες ώρες έφυγε με κατεύθυνση τον Ουρανό.

Νήφων ο Επίσκοπος και Μητροπολίτης της κατά το Πηλούσιον Εκκλησίας κεκοίμηται ύπνον αιώνιον...

Είδηση θλιβερή που συγκλόνισε τον τε Πατριάρχη του Αλεξανδρινού Θρόνου όσο και όλο το σώμα των αρχιερέων.

Έτσι ξαφνικά, έτσι απρόσμενα, έτσι βιαστικά ξεκίνησε να φύγει για τα Ουράνια σκηνώματα ο αδελφός μου και ο φίλος μου.

Θα το γράψω πολλές φορές αυτό το αδελφός και φίλος, γιατί μαζί μεγαλώσαμε στις φτωχο – γειτονιές της τότε της Νίκαιας και του Αιγάλεω.

Ο Νικήτας τότε ερχόταν ως υψηλόκορμος νέος εκεί στο πατρικό μου, σε μια ωραία γωνιά της Αιγαλεώτικης κοινωνίας, για να κάτσουμε σ' ένα σκαμνί μαζί με τη μακαριστή μητέρα μου που τον υπεραγαπούσε και να συζητάμε ώρες και ώρες οραματιζόμενοι το μέλλον. Ένα μέλλον ανάμεσα στο κόσμο της Αγίας Τραπέζης και στο κόσμο της διακονίας ψυχών που θέλουν Χριστό να 'χουν στη καρδιά τους.

Ανεβήκαμε μαζί τελικά στο Όρος το Άγιο – συναντηθήκαμε μετά από χρονική απόσταση ετών στο Περιστέρι – της καρδιάς μας να συνδιακονούμε σε αντίστοιχες ενορίες. Είμαι βέβαιος ότι η ενορία του Αγίου Κωνσταντίνου Κηπουπόλεως που τόσο πιστά ως αφιερωμένος Θεό διηκόνησε σήμερα ήδη θρηνεί.

Εκεί τότε ζούσαμε το Αγιοτραπεζικό γεγονός της ευχαριστίας συγχρόνως δε ως μια οικογένεια βιώναμε την κοινή Τράπεζα της Αγάπης.

Τότε που ο "ιός" του μίσους και των μικροτήτων δεν είχε αγγίξει τις ψυχές μας. Ήταν πεντακάθαρες από το "πουρί" της κακίας όπως έλεγε κι ο Άγιος Παΐσιος που μαζί κάποτε θεϊκή συγκυρία τον είχαμε συναντήσει…

Τα χρόνια πέρασαν και φθάσαμε στον ιστορικό χρόνο 2005. Σ' αυτό το χρόνο ο πραΰς και καλοκάγαθος Πατριάρχης μας ΘΕΟΔΩΡΟΣ θα με τιμήσει λέγοντας μου ποιον αδελφό θέλω κοντά μου στον Άγιο Γεώργιο του Παλαιού Καΐρου – ότι είχα γίνει ήδη Επίσκοπος Χάριτι Θεού.

Ταπεινά και μ' όλη μου τη καρδιά απήντησα στη Πατριαρχική βούληση τον Ν ή φ ω ν α Μακαριώτατε.

Και όντως ο "πάντα προς το συμφέρον οικονομών" Θειότατος Πατριάρχης ευλόγησε την κάθοδο του πατρός Νήφωνος στο Πατριαρχείο, συνδιακονών μαζί μου στο Θεοβάδιστο Μοναστήρι του Αη Γιώργη. Εδώ θα διακονήσει αργότερα και ως ηγούμενος – τιμηθείς υπό του Πατριάρχου με την ηγουμενική αξία. "Άξιον και δίκαιον" στο σημείο αυτό να αναφερθεί ότι ο "κοιμηθείς" Νήφων Αρχιερεύς ήταν συμμοναστής του Αλεξανδρινού μας Προκαθημένου στην Ιστορική και Μεγάλη Ιερά Μονή της Αγκαράθου.

Εδώ, στον Άγιο του Χριστού Γεώργιο, με το κομποσχοίνι στο χέρι πάντα ο γελαστός Νήφων θ' αναπαύσει πολλές ψυχές και θα δώσει τροφή σε πολλούς πεινώντας και πεφορτισμένους…!

Το 2009 εκλέγεται Επίσκοπος Βαβυλώνος τότε συμμετείχαμε στη χαρά του μαζί με

το μακαριστό Μητροπολίτη Περιστερίου Χρυσόστομο. Το 2014 εκλέγεται Μητροπολίτης της Ιστορικής Μητροπόλεως Πηλουσίου άχρι του νυν…!

“… για πού το ‘βαλες καρδιά μου μ’ ανοιχτά πανιά

για ποια πέλαγα ουράνια άστρα μαγικά … ”

Χθες κατέληξε…! για να σφραγίσει μια ζωή γεμάτη θυσίες “και στενοχωρίες υπέρ Χριστού” πόνο, αγωνία, άμα δε και ελπίδα και πίστη και αγάπη…

Ένας ακόμη άκακος στην αλυσίδα των ακάκων αυτών που δεν βλέπουν συνεχώς “βαρβάρους” ενώπιον τους και προνοούν μόνο καλά…! “ενώπιον πάντων…”

Ο Πηλουσίου Νήφων υπήρξε άξιος διάδοχος πολλών Αγίων Ιεραρχών που εκλέϊσαν το παλαιό Πηλούσιο με τη μεγάλη “παραγωγή” Αγίων.

Αυτόν τον χαμογελαστό Επίσκοπο που προ των χειλέων Του “υπέφωσκε” πάντοτε ένα μειδίαμα Ουράνιο θα τολμούσα να πω, σήμερα τον προπέμπουμε εις την αιώνιον κατάπαυσιν.

Εκείνο δε που πάντοτε θα συνοδεύει την φήμη του την αγαθή ήταν η α κ α τ α κ ρ ι σ ί α Του.

Ποτέ δεν κατέκρινε. Ουδένα έκρινε και έτι περισσότερο τους πάντες σκέπαζε στον της Αρχιερωσύνης του μανδύα…!

Πίστευε ακατάκριτα. Πίστευε δίκαια. Πίστευε στην αγάπη που πάντα “στέγει” και πάντα “υπομένει”.

Φίλε μου και αδελφέ μου,

Σήμερα σε αποχαιρετώ ως τον κατά πνεύμα αληθινό αδελφό. Δύσκολο έργο. Και δυσκολότερα εκφράζεται μέσα από λέξεις και λόγια.

Όσοι έχουν καρδιά που πάλλεται στους παλμούς της αγάπης ΕΚΕΙΝΟΥ μπορούν και κατανοούν.

Οι μαθηματικά και μηχανικά σκεπτόμενοι δεν χωρούν σ’ αυτές τις σκέψεις…

Σταματώ για να σου αποδώσω τη σιγή μου στη σιγή σου την αιώνια. Στο εξής θα μιλάμε «εν προσευχαίς αδιαλείπτως» στην προσκομιδή της Αναφοράς του Θεού.

Βαθύτατα συλλυπούμαι τις καλοκάγαθες και καλές του αδελφές, τους γαμπρούς και τα αγαπημένα του ανίψια που τόσο καμάρωνε.

“Ετοίμασες τόπον”, αδελφέ, για να πραγματώσουμε το φίλοι ΕΔΩ αιώνια και αδελφοί ΕΚΕΙ…στις αυλές του Παραδείσου – στην “Ανέσπερη ημέρα της Βασιλείας του Θεού”.

“**Αναπαύσου εν ειρήνη αδελφέ μου Άγιε**

ως νηφάλιος, ως σώφρων, ως διδακτικός

και ως σπλάχνα έχων οικτιρμών εν τη ζωή σου

Κύριος ο μόνος δίκαιος κριτής

ανταποδώσει Σοι εν εκείνη τη ημέρα…“.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πτολεμαΐδος προλόγισε τον εξόδιο λόγο με τις εξής σκέψεις:

“Ο αδελφός και φίλος μου που έφυγε για την Ουράνια πραγματικότητα»

« …για που το ‘βαλες καρδιά μου…! »

“… λύπη μοι εστί μεγάλη και

αδιάλειπτος

οδύνη τη καρδία μου …!”